

Die Töpferei in Pourí

Vom Balkon des Hotels „To Balkóni“ in Horeftó im Pílion geht der Blick in die Berge auf eine kleine Ortschaft mit einem weißen Turm. Der Turm gehört zur Basilika Aghios Dimítrios des schönen Dorfes Pourí. Hier fühlt man sich am Ende der Welt, kommt man doch von Pourí nur noch zu Fuß oder mit dem Geländewagen weiter. Der Weg führt in das heroische Dorf Palaía Mitzéla, das von den Türken im 19. Jahrhundert in der Zeit des Freiheitskampfes vollständig zerstört wurde. Wir beschließen Pourí wieder einmal einen kleinen Besuch abzustatten. Der Dorfplatz mit der großen Platane unterhalb der Kirche lädt zum Verweilen ein. Kiosk und Kafeníon sind vorhanden – aber nur selten verirren sich Touristen hierher.

Unterhalb des Dorfplatzes befindet sich die Töpferei und die Metallschmiede von Gemma Clarke und Gerard Hageman. Seit zehn Jahren arbeiten und leben die beiden in Pourí von den Erträgen der Produkte, die sie selbst herstellen und im eigenen Laden verkaufen. Sie laden uns zum Kaffee ein, was wir dankend annehmen. Serviert wird in Tassen aus der eigenen Töpferei.

Wir erzählen von unserer Gesellschaft und haben zwei DGG-Zeitungen mitgebracht. Schnell waren sie damit einverstanden, etwas zu dieser Zeitung beizutragen.

Für die Töpferarbeiten ist Gemma zuständig. Die 43jährige gebürtige Irin arbeitet mit rotem Ton und stellt daraus unter anderem Tassen, Schalen, Figuren und Türschilder her. Extra für uns gibt sie eine Sondervorstellung und zeigt uns auf der Töpferscheibe, wie eine Schale entsteht. Voller Stolz zeigt sie einen fast fertigen Rumtopf, den sie für einen russischen

Kunden auf Bestellung gemacht hat. Die fertigen Produkte werden bei 950°C gebacken und glasiert mit Temperaturen bis zu 1160°C.

Unterhalb der Töpferei befindet sich die Werkstatt vom Gerard.

Der 47jährige Niederländer stellt Metallarbeiten her, z. B. einen Roboter, ein Schild zur Olympiade und andere Figuren. Das Metall stammt von alten Maschinen oder zum Teil von einem alten Kriegsschiff, das in der Gegend untergegangen ist.

Was hat Gemma und Gerard nach Pourí verschlagen? Griechenland haben sich die studierte Lehrerin und der gelernte Metallarbeiter bewusst ausgesucht, weil es das schönste Land der Welt ist – dies können wir uneingeschränkt bestätigen. Vorher haben sie in London gelebt und such-

ten einen stillen Platz auf dieser Erde. So kamen sie 1989 auf dem Campingplatz in Horeftó an. Gemma und Gerard halfen bei der Apfelernte, arbeiteten in den Geschäften. Gemma gab Englischunterricht; dabei lernten sie griechisch. Ihre Tochter wuchs hier auf, ging zur Schule und studierte zuerst in Vólos. Pourí haben sie sich bewusst ausgesucht. Hier haben sie ein kleines Anwesen gemietet und eingerichtet. Im kleinen Garten fallen besonders die großen Tomaten auf.

Werbung für ihren Betrieb machen sie durch in Griechenland üblichen Aushang an den Bäumen der Ortschaften und besonders durch die Besucher, die in Pourí waren und davon erzählen. Gemma und Gerard sind sich darüber bewusst, dass sie in keiner Gegend mit Massentourismus wohnen und sich daher die Kundschaft in gewissen Grenzen halten wird. Aber sie sind glücklich hier und wollen in Griechenland bleiben – Pläne für eine Rückkehr gibt es nicht! In Holland bin ich ein Fremder – wenn ich zurückkehren würde – nur meine Eltern leben noch dort. Wir haben gespürt, dass hier zwei Menschen ihr Glück auf dieser Erde gefunden haben. Wer Gemma und Gerard in Pourí besuchen möchte, ist herzlich willkommen.

Günter Schmidt

Anreise:

Von der Nationalstraße 1 Richtung Vólos (50 km östlich von Lárissa). Von Vólos sind es 46 km bis Zagorá. Da die Straße über die Gipfel des Pílion führt, braucht man von Vólos nach Zagorá knapp 1,5 Stunden. Von Zagorá führt eine kleine Straße durch das traumhafte Tal des Kalo-kerinós acht Kilometer bis nach Pourí. Der Weg zur Töpferei ist ausgeschildert.

Το πηλοποιείο στο Πουρί

Από το μπαλκόνι του ξενοδοχείου ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ, στο Χορευτό Πηλίου, αντικρύζουμε με θέα προς τα βουνά ένα μικρό μέρος με ένα λευκό τρούλλο. Ο τρούλλος αυτός ανήκει στην βασιλική του Αγίου Δημητρίου του όμορφου χωριού Πουρί. Στο μέρος αυτό αισθάνεται κανείς πως βρίσκεται στο

εσχατιά του κόσμου. Από το Πουρί φθάνει κανείς εδώ μόνο με τα πόδια, ή με ένα τζίπ. Κατά την διαδρομή συναντάμε το ηρωικό χωριό Παλαιά Μιτζέλα, που τον 19. αιώνα, κατά την ηρωική περίοδο του απελευθερωτικού αγώνα καταστράφηκε ολοσχερώς από τους Τούρκους. Αποφασίζουμε να το

επισκεφθούμε ακόμη μια φορά για λίγο. Η πλατεία του χωριού με τον μεγάλο πλάτανο, δίπλα στην εκκλησία, μας προσκαλεί να μείνομε κοντά του.

ελληνογερμανικές εφημερίδες. Προσφέρθηκαν ευχαρίστως να προσφέρουν μια ενίσχυση για την ελληνογερμανική εφημερίδα μας.

Καφενείο και περίπτερο υπάρχει, αλλά βλέπει κανείς σπάνιους τουρίστες στο μέρος αυτό.

Κάτω από την πλατεία του χωριού βρίσκεται το πηλοποιείο και το σιδηρουργείο της Γκέμμα Κλάρκε και του Γκέρχαρντ Χάγκεμαν. Οι δύο αυτοί ζουν στο χωριό αυτό εδώ και δέκα χρόνια κερδίζοντας το εισόδημά τους από την πώληση των προϊόντων τους σε δικό τους κατάστημα. Μας προσκαλούν για καφέ, και δεχόμαστε την πρόσκληση ευχαρίστως. Το σερβίτσιο είναι δικής τους παραγωγής. Τους μιλάμε για τον Σύλλογο μας και τους φέρνομε δυο

Για την δουλειά στο πηλοποιείο αρμόδια είναι η Γκέμμα. Η ιρλανδικής καταγωγής γυναίκα 43 ετών εργάζεται με κόκκινο πηλό και κατασκευάζει φλιτζάνια, πιάτα, σουπιέρες, φηγούρες και στολίδια θυρών.

Για χάρη μας κάνει μια παράσταση της εργασίας της και μας δείχνει πώς εργάζεται για την κατασκευή μιας γαβάθας. Μας δείχνει περήφανη μια μισοέτοιμη χύτρα, που κατασκεύασε με παραγγελία ενός Ρώσου πελάτου. Τα προϊόντα της ψήνονται σε θερμοκρασία 950 βαθμών Κελσίου και καλύπτονται

με γυάλινο επίστρωμα σε θερμοκρασία 1160 βαθμών Κελσίου.

Πιο κάτω από το Πηλοποιείο βρίσκεται το εργαστήριο του Γκέρχαρντ. Ο Ολλανδός αυτός 47 ετών κατασκευάζει μετάλλινες κατασκευές, π.χ. ρομπότ, ένα έμβλημα Ολυμπιάδας, αλλά και άλλες φιγούρες. Το μεταλλικό υλικό είναι από παλιές μηχανές, ή από ένα παλιό πολεμικό πλοίο, που έχει βυθισθεί στην περιοχή.

Τί έφερε στο Πουρί την Γκέμμα και τον Γκέρχαρντ; Η δασκάλα αυτή και ο σιδηρουργός αναζήτησαν και βρήκαν συγκεκριμένα την Ελλάδα, επειδή είναι η ομορφότερη χώρα του κόσμου, κι αυτό μπορούμε να το επιβεβαιώσουμε κι εμείς. Ενωρίτερα ζούσαν στο Λονδίνο, αλλά αναζητούσαν μια ήσυχη γωνιά στην γή αυτή. Κατά την αναζήτησή τους έφτασαν το 1989 στο Κέντρο Κατασκήνωσης του Χορευτού. Η Γκέμμα και ο Γκέρχαρντ βοηθούσαν στην συλλογή της παραγωγής μήλων, εργάστηκαν σε καταστήματα, και η Γκέμμα παρέδιδε μαθήματα αγγλικών. Παράλληλα μάθαιναν ελληνικά. Η κόρη τους μεγάλωσε στο μέρος αυτό, πήγε στο ελληνικό σχολείο και αργότερα σπούδασε στον Βόλο.

Το Πουρί το διάλεξαν όχι τυχαία. Στο μέρος αυτό ενοίκιασαν ένα μικρό κτήμα και το διαμόρφωσαν ανάλογα. Στον μικρό τους κήπο προσέχουμε τις μεγάλες τομάτες τους. Διαφήμιση του καταστήματός τους κάνουν με τον συνηθισμένο στην Ελλάδα τρόπο, με

την ανάρτηση πινακίδων σε δέντρα της περιοχής, κυρίως όμως με τους επισκέπτες, που έρχονται στο Πουρί και διηγούνται έπειτα γι αυτούς. Η Γκέμμα και ο Γκέρχαρντ το ξέρουν καλά πως δεν κατοικούν σε ένα μέρος μαζικού τουρισμού, και επομένως η πελατεία θα παραμένει σε ορισμένα περιορισμένα όρια. Αλλά είναι ευτυχείς στο μέρος αυτό και επιθυμούν να παραμείνουν στην Ελλάδα. Σχέδια επιστροφής δεν υπάρχουν!!

Στην Ολλανδία είμαι ξένος, αν θα χρειαζόταν να επιστρέψω, γιατί εκεί ζουν μόνον οι γονείς μου.

Καταλάβαμε πως εδώ ζουν δυο άνθρωποι, που βρήκαν την ευτυχία τους στην γη αυτή. Όποιος θα ήθελε να επισκεφθεί την Γκέμμα και τον Γκέρχαρντ, είναι ευχαρίστως δεκτός.

Γκόντερ Σμίτ

Τρόπος μετακίνησης:

Εθνική Οδός 1, κατεύθυνση Βόλος, (50 χιλ. ανατολικά της Λαρίσης). Από τον Βόλο είναι 46 χιλιόμετρα μέχρι την Ζαγορά. Επειδή ο δρόμος είναι στο Πήλιο ανηφορικός, χρειάζεται κανείς από τον Βόλο μέχρι την Ζαγορά μιάμιση περίπου ώρα. Από την Ζαγορά είναι μια στενή οδός ανάμεσα στην ονειρική κοιλάδα του Καλοκαιρινού, οχτώ χιλιόμετρα μέχρι το Πουρί. Ο δρόμος για το πηλοποιείο έχει πινακίδες.